ՄԱՄՈՒԼԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԵՎ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԹԵՐԹ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԽՈՐՀՐԴԻ ՕՐԳԱՆ

КОММУНИСТ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО И ГЯНЖИНСКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 222 (5622)
1939 г.
ВТОРНИК
27 СЕНТЯБРЯ
Цена 10 дэд.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԽՈՐՀՐԴԻ ՕՐԳԱՆ

1939 ԹՎԱԿԱՆԻ 17 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԻՆ ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ ԱՐԴԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅԱՄԲ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԵԼ ԵՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹՅԱՆ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԱԾ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅԱՄԲ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԵԼ ԵՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԱՌԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԽՈՐՀՐԴԱՅԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԺՈՂՈՎՐԴԱԿԱՆ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՊԱՏԳԱՄԱՎՈՐ ԽՈՐՀՐԴԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՉՈՒԹՅԱՄԲ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԵԼ ԵՆ

##

საქართველოს საბჭოთა მწერლების მეორე ყრილობა

ყრილობის დღიური

26 სექტემბრის დილის სხდომა

26 სექტემბერს დილით შესდგა ყრილობის მეორე სხდომა. თავმჯდომარეობდნენ მწერლები ლ. ქიაჩელი და ს. ეული. ამხ. ა. მაშაშვილმა გამოაქვეყნა მოძმე უკრაინისა და ყირგიზეთის საბჭოთა მწერლების კავშირების მისასალმებელი დეპეშები.

ყრილობამ მოისმინა ამხ. ს. ჩიქოვანის მოხსენება ქართული ლიტერატურული კრიტიკის შესახებ, რის შემდეგ დაიწყო კამათი. დღის სხდომაზე კამათში მონაწილეობა მიიღეს დ. გულიამ (აფხაზეთი), დ. კვირკველიამ (ქუთაისი), რიზა შახ-ვალადმა, პ. ლორიამ (აჭარა), ი. ხოშტარიამ, გ. გაჩეჩილაძემ და ჯ. მიქელაძემ.

აფხაზეთის მხატვრულმა მწერალმა დ. გულიამ ყრილობას გადასცა აფხაზეთის მწერალთა სალამი და თავის სიტყვაში დაახასიათა აფხაზეთის საბჭოთა მწერლობა, რომელიც გაიფურჩქნა და გაიზარდა ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით. მან აღნიშნა, რომ საქართველოს მწერალთა კავშირმა კიდევ უფრო უნდა გააძლიეროს ხელმძღვანელობა აფხაზეთის მწერლობისადმი და აღმოუჩინოს ახალგაზრდა აფხაზ მწერლებს შემოქმედებითი დახმარება.

ამხ. დ. კვირკველიამ ყრილობას დაუხასიათა საქართველოს მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყოფილების მუშაობა და აღნიშნა, რომ ქუთაისელი მწერლები წარმატებით მუშაობენ. მან მოკლედ ჩამოსთვალა, თუ რა მიღწევები აქვთ და რაზე მუშაობენ ამჟამად მწერლები— დ. თომაშვილი, კ. გუგუშვილი, გ. გიასელი, შ. ჩარკვიანი, ე. ფურცხვანიძე, გ. ჯიბლაძე, ბ. კეშელავა, ისიანი, დამწყები მწერლები — ს. ახვლედიანი, გრ. იმედაძე, ნაფეტვარიძე, ვ. გვეტაძე და სხვები. ორატორმა უსაყვედურა მწერალთა კავშირს ქუთაისის განყოფილებისადმი სუსტი ხელმძღვანელობის გამო, ხოლო სახელგამსა და „ფედერაციას“ — ქუთაისის მწერალთა წიგნების გამოცემის უგულებელყოფა.

ამხ. პ. ლორიამ უკმაყოფილება გამოსთქვა, რომ მწერალთა კავშირის გამგეობის საანგარიშო მოხსენებაში ძალიან ცოტა იყო ნათქვამი ავტონომიური რესპუბლიკების მწერალთა ორგანიზაციების მუშაობის შესახებ. აჭარის ორგანიზაცია ამჟამად აერთიანებს 9 მწერალსა და 50 დამწყებ მწერალს. მან მოკლედ დაახასიათა ნ. მალაზონიას, პ. ნიჟარაძის, შ. იოსელიანის, მ. ვარშანიძის, ჯ. ნოღაიდელის და სხვათა შემოქმედებითი მუშაობა. სამწუხაროდ, ამხ. ლორიამ არაფერი სთქვა იმ დეფექტებზე, რომლებსაც ადგილი აქვს მწერალთა კავშირის და აჭარაში მისი განყოფილების მუშაობაში.

ი. ხოშტარიამ აღნიშნა, რომ ამხ. ა. მაშაშვილის მოხსენებაში სათანადო სილრმით არ იყო დასმული შემოქმედებითი საკითხები. ორატორმა უსაყვედურა მწერალთა კავშირის გამგეობას უყურადღებობა ახალგაზრდა კადრებისადმი. მათზე ზრუნვა ორიოდე ლექსის დაბეჭდვით ამოიწურება. აღმზრდელობითი მუშაობა სუსტია. კავშირმა მოაწყო ორიოდე მოხსენება პარტისტორიის საკითხებზე და ამით დაამთავრა თავისი დახმარება იმ მწერლებისადმი, რომლებიც „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ შესწავლაზე მუშაობენ. ორატორმა გააკრიტიკა აგრეთვე გაზეთ „ლიტერატურული საქართველოს“ და ჟურნალების „ჩვენი თაობისა“ და „მნათობის“ რედაქციების მუშაობა.

ამხ. გ. გაჩეჩილაძემ ილაპარაკა თარგმნის საკითხებზე. მან აღნიშნა, რომ სიტყვა-სიტყვითი თარგმანის გამოყენებას უცხო ენიდან თარგმნის დროს მწერლებმა მხოლოდ იშვიათ შემთხვევაში უნდა მიმართონ. მწერალმა, რომელსაც სურს იმუშაოს თარგმანზე, სათანადოდ უნდა შეისწავლოს უცხო ენა, რომ შესძლოს ორიგინალის თავისებურების სწორად გაგება და გადმოცემა. მასთან ამხ. გ. გაჩეჩილაძემ აღნიშნა, რომ მწერალთა კავშირში სათანადოდ მოგვარებული არ არის თარგმანის ორგანიზაციული მხარე. გამგეობა თარგმანს სისტემატურად მწერლების ერთსა და იმავე ჯგუფს ავალებს და არ იყენებს ისეთ მწერლებს, რომლებსაც კარგად შეუძლიათ თარგმნა. ამის საილუსტრაციოდ ორატორმა მოიყვანა „დავით სასუნცის“ თარგმნის მაგალითი. მან გააკრიტიკა აგრეთვე ჟურნალ „ჩვენი თაობისა“ და გაზ. „ლიტერატურული საქართველოს“ რედაქციების მუშაობა.

26 სექტემბრის საღამოს სხდომა

საღამოს სხდომაზე, რომელსაც თავმჯდომარეობდა პოეტი ი. გრიშაშვილი, გრძელდებოდა კამათი ამხანაგების ა. მაშაშვილის, შ. დადიანის და ს. ჩიქოვანის, მოხსენებათა გარშემო. სიტყვებით გამოვიდნენ დ. შენგელაია, ჩ. პლიევი (სამხრეთ-ოსეთი), მ. გელოვანი, ა. გომიაშვილი, ს. ისიანი (ქუთაისი), ლ. მეტრეველი, კვწირინა (აფხაზეთი), დ. თომაშვილი (ქუთაისი) და კ. გამსახურდია.

კამათი გაშლილი კრიტიკის ნიშნის ქვეშ მიმდინარეობდა. ორატორებმა წამოაყენეს მთელი რიგი შემოქმედებითი საკითხები და გააკრიტიკეს მწერალთა კავშირის გამგეობის მუშაობა. მათ აღნიშნეს, რომ მწერალთა კავშირის გამგეობა მთელი სიმკვეთრით არ აყენებს ლიტერატურულ, შემოქმედებითს პრობლემებს, სათანადოდ ვერ აწესრიგებს ჟურნალების „მნათობის“, „ჩვენი თაობის“ და „ლიტერატურული საქართველოს“ რედაქციების მუშაობას. ყრილობის მონაწილეებმა აღნიშნეს, რომ საქართველოს მწერალთა კავშირმა კიდევ უფრო უნდა გააძლიეროს ხელმძღვანელობა აფხაზეთის მწერლობისადმი და აღმოუჩინოს ახალგაზრდა აფხაზ მწერლებს შემოქმედებითი დახმარება.

ამხ. დ. კვირკველიამ ყრილობას დაუხასიათა საქართველოს მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყოფილების მუშაობა და აღნიშნა, რომ ქუთაისელი მწერლები წარმატებით მუშაობენ. მან მოკლედ ჩამოსთვალა, თუ რა მიღწევები აქვთ და რაზე მუშაობენ ამჟამად მწერლები— დ. თომაშვილი, კ. გუგუშვილი, გ. გიასელი, შ. ჩარკვიანი, ე. ფურცხვანიძე, გ. ჯიბლაძე, ბ. კეშელავა, ისიანი, დამწყები მწერლები — ს. ახვლედიანი, გრ. იმედაძე, ნაფეტვარიძე, ვ. გვეტაძე და სხვები. ორატორმა უსაყვედურა მწერალთა კავშირის ქუთაისის განყოფილებისადმი სუსტი ხელმძღვანელობის გამო, ხოლო სახელგამსა და „ფედერაციას“ — ქუთაისის მწერალთა წიგნების გამოცემის უგულებელყოფა.

ამხ. პ. ლორიამ უკმაყოფილება გამოსთქვა, რომ მწერალთა კავშირის გამგეობის საანგარიშო მოხსენებაში ძალიან ცოტა იყო ნათქვამი ავტონომიური რესპუბლიკების მწერალთა ორგანიზაციების მუშაობის შესახებ. აჭარის ორგანიზაცია ამჟამად აერთიანებს 9 მწერალსა და 50 დამწყებ მწერალს. მან მოკლედ დაახასიათა ნ. მალაზონიას, პ. ნიჟარაძის, შ. იოსელიანის, მ. ვარშანიძის, ჯ. ნოღაიდელის და სხვათა შემოქმედებითი მუშაობა. სამწუხაროდ, ამხ. ლორიამ არაფერი სთქვა იმ დეფექტებზე, რომლებსაც ადგილი აქვს მწერალთა კავშირის და აჭარაში მისი განყოფილების მუშაობაში.

ი. ხოშტარიამ აღნიშნა, რომ ამხ. ა. მაშაშვილის მოხსენებაში სათანადო სილრმით არ იყო დასმული შემოქმედებითი საკითხები. ორატორმა უსაყვედურა მწერალთა კავშირის გამგეობას უყურადღებობა ახალგაზრდა კადრებისადმი. მათზე ზრუნვა ორიოდე ლექსის დაბეჭდვით ამოიწურება. აღმზრდელობითი მუშაობა სუსტია. კავშირმა მოაწყო ორიოდე მოხსენება პარტისტორიის საკითხებზე და ამით დაამთავრა თავისი დახმარება იმ მწერლებისადმი, რომლებიც „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ შესწავლაზე მუშაობენ. ორატორმა გააკრიტიკა აგრეთვე გაზეთ „ლიტერატურული საქართველოს“ და ჟურნალების „ჩვენი თაობისა“ და „მნათობის“ რედაქციების მუშაობა.

ამხ. გ. გაჩეჩილაძემ ილაპარაკა თარგმნის საკითხებზე. მან აღნიშნა, რომ სიტყვა-სიტყვითი თარგმანის გამოყენებას უცხო ენიდან თარგმნის დროს მწერლებმა მხოლოდ იშვიათ შემთხვევაში უნდა მიმართონ. მწერალმა, რომელსაც სურს იმუშაოს თარგმანზე, სათანადოდ უნდა შეისწავლოს უცხო ენა, რომ შესძლოს ორიგინალის თავისებურების სწორად გაგება და გადმოცემა. მასთან ამხ. გ. გაჩეჩილაძემ აღნიშნა, რომ მწერალთა კავშირში სათანადოდ მოგვარებული არ არის თარგმანის ორგანიზაციული მხარე. გამგეობა თარგმანს სისტემატურად მწერლების ერთსა და იმავე ჯგუფს ავალებს და არ იყენებს ისეთ მწერლებს, რომლებსაც კარგად შეუძლიათ თარგმნა. ამის საილუსტრაციოდ ორატორმა მოიყვანა „დავით სასუნცის“ თარგმნის მაგალითი. მან გააკრიტიკა აგრეთვე ჟურნალ „ჩვენი თაობისა“ და გაზ. „ლიტერატურული საქართველოს“ რედაქციების მუშაობა.

ქართული საბჭოთა მწერლობა აღმავლობის გზაზე

ამხ. ა ც ი ო მ ა შ ა შ ვ ი ლ ი ს მ ო ხ ს ე ნ ე ბ ა *

ამხანაგებო! ჩემი საანგარიშო მოხსენება შეეხება ქართული საბჭოთა მწერლობის მუშაობას საკ. კ. პ. (ბ) ც. კ-ის 1932 წლის 23 აპრილის დადგენილებიდან დღემდე, საბჭოთა მწერლების პირველი ყრილობიდან დღევანდელ მეორე ყრილობამდე.

ეს შვიდი წელი ჩვენი მწერლობისა უთუოდ უხვი შემოქმედებითი მოსავლით ხასიათდება. ამ შვიდ წელში მოხდა მთელი რიგი ეკონომიურ-კულტურული ცვლილებები აღმავლობის ხაზით ჩვენი ქვეყნის სოციალისტური მშენებლობის ყველა დარგში, მათ შორის მწერლობაშიც.

არ შეიძლება ითქვას, თითქოს ამ ხნიდან დაწყებული ვიდრე დღემდე ჩვენი მწერლობა უმტკივნეულოდ ვითარდებოდა, თითქოს მწერლობაში პარტიის გენერალური ხაზი არ მახინჯდებოდა. ქართველი საბჭოთა მწერლების ძირითად ბირთვს შეურიგებელი ბრძოლის წარმოება მოუხდა სოციალიზმის იდეების სიწმინდის დაცვისთვის ჩვენს მწერლობაში. ჩვენ მოგვიხდა რეალიზმის პრინციპის დაცვისთვის ბრძოლა ყოველგვარი უცხო იდეების წინააღმდეგ. უნდა აღინიშნოს, რომ დიდხანს ვრცელდებოდა ცისფერყანწელების სენი ქართულ ლიტერატურაში; ჯანსაღი ნაწილი ჩვენი მწერლობისა იზრდებოდა და მტკიცდებოდა ცისფერყანწელების წვრილბურჟუაზიულ ბოჰემურ-დეკადენტურ განწყობილებათა წინააღმდეგ ბრძოლაში. ბოლოს, ნაწილი ცისფერყანწელებისა კლასობრივი მტრის ბანაკში აღმოჩნდა. ერთი ნაწილი—ჯანსაღი ნაწილი ცისფერყანწელებისა თავიდანვე ჩამოსცილდა მათ და რევოლუციურ საბჭოთა მწერლობას შეურთდა.

საბჭოთა მწერლობას ბრძოლა მოუხდა აგრეთვე ფორმალისტურ განწყობილებათა წინააღმდეგ. ფორმალისტები ჯგუფური თვალსაზრისით ცისფერყანწელების სენს ავრცელებდნენ ჩვენს მწერლობაში. მაგრამ ჯანსაღი ნაწილი ამ ჯგუფიდანაც სავსებით ჩამოშორდა მას და მტკიცედ ჩადგა სოციალიზმის მშენებელთა რიგებში.

ჩვენი მწერლობა და მისი ორგანიზაცია გზადაგზა იწინდებოდა იმ მტრული ელემენტებისა და მავნებლებისაგან, რომლებიც, ნიღაბაფარებით მოკალათებული იყვნენ რა ჩვენს ორგანიზაციაში, ხრწნიდნენ და ატალახებდნენ მას.

დღეს საქართველოს მწერლების ჯავშირი მწერალთა მთლიან მონოლიტურ ორგანიზაციას წარმოადგენს. მწერალთა კავშირის მთელი აქტივი მტკიცედ დარაზმულია ლენინ-სტალინის პარტიისა და საბჭოთა ხელისუფლების ირგვლივ, ხალხთა საყვარელი ბელადის დიდი სტალინის ირგვლივ.

ჩვენი ყრილობა იკრიბება ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმიდან კომუნიზმში თანდათანობით გადასვლის პირობებში. საქართველოს საბჭოთა მწერლების პირველი ყრილობიდან ამ ყრილობამდე ჩვენმა ქვეყანამ განიცადა გრანდიოზული ხასიათის ცვლილებანი.

სოციალისტური სამშობლოს ამ უმაგალითო განვითარების შედეგად გაიზარდა და აღორძინდა ქართული საბჭოთა მწერლობა. იგი დღეს საკავშირო საბჭოთა მწერლობის მოწინავე რიგში დგას. ჩვენი მწერლობა უკვე სახალხო მწერლობად იქცა. იგი ხალხის გრძნობათა და მისწრაფებათა ამსახველი მწერლობაა. ხალხს იგი უყვარს. ეს სიყვარული გამომჟღავნდა იმ საამაყო ჯილდოებში, რომლებითაც დაასაჩუქრა მან თავისი მწერლები: 13 ქართველი მწერლის დაჯილდოება სსრ კავშირის ორდენებით მართლაც გვიჩვენებს იმ სიყვარულსა და მზრუნველ პატივისცემას, რომლითაც ეპყრობა ხალხი, პარტია და ხელისუფლება თავის ღვიძლ შვილებს, საბჭოთა კალმის ოსტატებს. ამ უსაზღვრო სიხარულმა კიდევ მეტი იმპულსი შეიქმნა მწერლებს შემოქმედებითი მუშაობისათვის.

„საანგარიშო მოხსენებაში მე შევეცდები იდეურ-თემატური განხრით განვიხილო ჩვენი მწერლობის ვითარება განვლილი შვიდი წლის მანძილზე.

უნდა ითქვას, რომ ჩვენი ლიტერატურა ფეხდაფეხ მიჰყვებოდა სოციალისტური მეურნეობის პროცესებს. იგი ცდილობდა მხატვრულ ფერადებში აესახა მთელი ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკასა და ადამიანთა შეგნებაში მომხდარი ძვრები.

საქართველოში საკოლმეურნეო მოძრაობის დასაწყის პერიოდს მხატვრულად გვიჩვენებს კონსტ. ლორთქიფანიძე თავის რომანში „მირეთი“. ამ ნაწარმოებში ავტორმა სოფლის ახალ სამეურნეო ურთიერთობისა და ადამიანთა ფსიქოლოგიის მხატვრულ გადმოცემაში უსათუოდ რეალისტური ალღო გამოიჩინა და მოგვცა რთულ კლასობრივ ვითარებაში მოქცეული პროცესები და ამ პროცესებში მზარდი ახალი ადამიანი.

ახალი საბჭოთა სოფლის ფონზეა გაშლილი აგრეთვე კონსტ. გამსახურდიას რომანი „მთვარის მოტაცება“. ამ რომანით გამსახურდია დიდად დაუახლოვდა სინამდვილეს. თუმცა აქვე უნდა ითქვას, რომანი ვერ ასახავს მაშინდელი სოფლის ცხოვრებას. მიუხედავად ამისა, რომანი „მთვარის მოტაცება“ საგრძნობი ნაბიჯი იყო წინ „დიონისოს ღიმილის“ ავტორისათვის.

საკოლმეურნეო მასალაზე დაიწერა აგრეთვე ელიზბარ პოლიმოდიანოვის რომანი „იღვიძებენ მთები“.

რომანში გამოხატულია მოჯამაგირეობიდან გამოსული ლტაკი გლეხის კოლმეურნეობაში შესვლა და მის მიერ ახალი ცხოვრების დაწყება.

საკოლმეურნეო მოძრაობის შემდგომ ეტაპს ეხება აგრეთვე ალექსანდრე ჭიჭინაძის რომანი „ლელო“. ეს რომანი თითქოს მხატვრული ჯამოძახილია სტალინური ლოზუნგისა: „გადავაქციოთ ყველა კოლმეურნე შეძლებულად“. მაღალ დონეზე სიუჟეტური განვითარების სისუსტისა და ალაგ-ალაგ ნატურალიზმამდე დაყვანილი სცენებისა, ეს რომანი თვალსაჩინო მოვლენაა ჩვენს მწერლობაში.

ლეო ქიაჩელის რომანი „გვადი ბიგვა“ ეხება საკოლმეურნეო მოძრაობის განვითარების ახლანდელ პერიოდს. რომანში დასმულია ჭრობლემა კოლმეურნეობის შიგნით წვრილი, მესაკუთრული ინსტინქტის აღმოფხვრისა. მწერალმა ყურადღებით დაგვიხატა ჩვენი ცხოვრების სინამდვილე.

საკოლმეურნეო თემაზეა დაწერილი აგრეთვე მთელი რიგი საინტერესო ნაწარმოებები: „უჩარდიონი“ კარლო კალაძისა, „ფოლადური“ სანდრო შანშიაშვილისა, „შური“ იონა ვაკელისა, „კოლმეურნის ქორწინება“ პოლიკარპე კაკაბაძისა და სხვ. კოლმეურნეობის თემაზე დაიწერა აგრეთვე პანტელეიმონ ჩხიკვაძის რომანი „ახალი ხმელეთი“. რომანი ბეჭდვის პროცესშია და მას დეტალურად არ შევეხებით.

საკოლმეურნეო ცხოვრების თემაზეა დაწერილი იაკინთე ლისაშვილის „ძახილი მთაში“ და სოლომონ თავაძის „ჯილდო“.

ჩვენს ქვეყანაში საკოლმეურნეო ცხოვრების ზრდამ მხატვრული გამოხატულება ჰპოვა ლირიკულ პოეზიაშიც. მრავალფეროვანი ბუნების ფონზე გაშლილია განახლებული სოფლის ცხოვრება და სინამდვილე სიმონ ჩიქოვანის ლექსებში „უშგულის კომკავშირი“, „შემოღამება ხახმატში“, „სამეგრელოში შთაგონებული საღამოები“. ახლე ითქმის გიორგი კაჭახიძის, ი. მოსაშვილის, გ. ტაბიძის, ალ. აბაშელის, ალ. გომიაშვილის, ირ. აბაშიძის და სხვათა ლექსებზე.

ჩვენი ლიტერატურის მთავარ თემას უნდა წარმოადგენდეს შრომა და მისი გმირები. საჭიროა ქართულმა საბჭოთა მწერლობამ უფრო გაამახვილოს თავისი ყურადღება საწარმოო თემაზე, მუშათა კლასის მოწინავეთა ბრძოლაზე ძველი წყობილების წინააღმდეგ, ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელ როლს ამ ბრძოლაში.

შალვა დადიანის დრამა „ნაპერწკლიდან“ სწორედ ის მხატვრული ნაწარმოებია, რომელიც მოგვითხრობს საქართველოს მუშათა კლასისა და მშრომელი გლეხობის ბრძოლას სოციალური უკუღმართობის დაძლევისა და განადგურებისათვის. პიესაში მთავარ გმირად გამოყვანილია ახალგაზრდა სტალინი, რომელიც იბრძის ცხრაასიანი წლების დამდეგს ლენინურ-ისკრული იდეების დამკვიდრებისათვის ამიერ-კავკასიაში.

ბოლშევიკური პარტიის ბრძოლის გმირული ისტორიის ერთერთ ეპიზოდს ეხება ახალგაზრდა პოეტის გრ. აბაშიძის პოემა „შავი ჭალაჭის გაზაფხული“, რომელიც უაღრესად რეალისტური ნაწარმოებია.

სამოქალაქო ომის ფონზეა გაშლილი აგრეთვე კ. ბობოხიძის „ორჯონიკიძე“, ვ. დარასელის პოემა „კიკვიძე“ და სხვ.

ქართული მწერლობისათვის ერთერთ დამახასიათებელ თემად იქცა აგრეთვე ჩვენი ქვეყნის წარსული.

ასეთია კ. გამსახურდიას ისტორიული რომანი „დიდოსტატ კონსტანტინეს მარჯვენა“. რომანის თემა თუმცა აღებულია ძალზე შორეული წარსულიდან, მიუხედავად ამისა, ეს ნაწარმოები ღირსშესანიშნავი მოვლენაა ქართულ საბჭოთა მწერლობაში.

ამხანაგ სტალინის ყრმობის თემაზეა დაწერილი აგრეთვე კონსტანტინე გამსახურდიას რომანი „ბელადი“. ჯერჯერობით ეს რომანი გამოქვეყნების პროცესშია და ამიტომ მას აქ დეტალურად არ შევეხებით.

საბჭოთა კავშირი საერთაშორისო მშვიდობიანობის დასაყრდენია. ჩვენმა ქვეყანამ გამანადგურებელი ლახვარი ჩასცა იმპერიალისტური ქვეყნების მიერ მოსყიდულ ჯაშუშებს—ტროცკისტ - ბუხარინელ ბანდიტებს, რომლებიც ლამობდნენ იუდას გრაშებზე მიეყიდათ ჩვენი სამშობლო სისხლისმსმელი ინტერვენტებისათვის. ჩვენმა ქვეყანამ საკადრისი პასუხი გასცა იაპონელ სამურაებს, რომლებიც ცდილობდნენ გადმოელახათ ჩვენი ქვეყნის წმინდათა-წმინდა საზღვრები. დღეს ჩვენი ძლევამოსილი წითელი არმია განაგრძობს სამართლიან ბრძოლას და გამარჯვების ფურცლებს სწერს დასავლეთ უკრაინისა და დასავლეთ ბელორუსიის ხალხთა განთავისუფლების საქმეში. ამ ბრძოლაშიაც ის, როგორც ყოველთვის, გამარჯვებული გამოვა.

ჩვენი მწერლობის ერთერთ საყურადღებო თემად იქცა თავდაცვითი თემატიკა. დაიწერა მთელი რიგი ლექსები და სიმღერები, რომლებშიაც გამოსჭვივის ჩვენი ქვეყნის სამხედრო ძლიერების, თავდაცვითი უნარიანობისა და ინტერნაციონალიზმის უკვდავი იდეა. ამის დამადასტურებელია ჩვენი პოეტების სამხედრო ლექსების და სიმღერების წიგნი „სამშობლო“. მიუხედავად ამისა, ჩვენს მწერლობაში უფრო მეტად უნდა გაფართოვდეს თავდაცვითი თემატიკის არე.

მშრომელთა გულისყური, როგორც ბედის ვარსკვლავისაკენ, მაპყრობილია იმ პატარა, ლამაზი და ბედნიერი კუთხისაკენ, სადაც დაიწყო მშობლიური სტალინის აკვანი. გორში დაიბადა, გაიზარდა და მომავალი რევოლუციური აზვირთების პირველი სუნთქვა იგრძნო ახალგაზრდა სტალინმა. ქართველი პოეტები დიდი შთაგონებით უმღერიან გენიალური სტალინის მშობელ ამ პატარა კერას. ქართველი მწერლები ამჟამად ამზადებენ მხატვრულ კრებულს, მიძღვნილს გორისადმი. ამ ფრიად საპატიო ამოცანის შესრულება ჩაბმულია მწერალთა კავშირის მთელი აქტივი.

მრავალფეროვნად იქნა ასახული ჩვენს მწერლობაში აგრეთვე კოლხიდის თემაც. გულწრფელი პოეტური შთაგონებით უმღერიან ქართველი მწერლები ამ განახლებულ მხარეს.

ძველი ინტელიგენციის დიფერენციაციისა და რღვევის პროცესს ასახავს ქ. გამსახურდიას რომანი „მთვარის მოტაცება“, ხოლო ძველი სკოლის ინტელიგენციის წრიდან გამოსული ადამიანის მისვლას სოციალიზმთან დადებითად სწყვეტს სერგო კლდიაშვილი თავის დრამატიულ ნაწარმოებში „გმირთა თაობა“. ასევე დადებითად აქვთ გადაჭრილი ეს პრობლემა ვ. გაბესკირიას თავის პიესაში „მათი ამბავი“ და სიმონ მთვარაძეს პიესაში „მთავრებილზე“. ძველი ინტელიგენციის ცხოვრების ფონზეა გაშლილი აგრეთვე ალ. ქუთათელის მოთხრობა „აბესალომ და ეთერი“.

საერთოდ კი უნდა ითქვას, რომ ახალი სახალხო ინტელიგენციის ცხოვრების მხატვრულად ასახვაში ჩვენი მწერლობა საგრძნობლად ჩამორჩება.

ხალხთა სტალინური მეგობრობა თავიდანვე იყო ქართული საბჭოთა მწერლობის დედაარსი. ლენინურ-სტალინურმა ნაციონალურმა პოლიტიკამ საბჭოთა კავშირში შემოაღწია ერების ცხოვრება და კულტურა მჭიდროდ დაუკავშირა ერთმანეთს. ქართველმა მწერლებმა მოძმე ერების ცხოვრებიდანაც სცადეს მხატვრული ნაწარმოებების დაწერა. აღსანიშნავია ამ მხრივ კ. ლორთქიფანიძის მოთხრობათა ციკლი საბჭოთა ბელორუსიის შესახებ. ბელორუსი ხალხის ცხოვრებას ეხება აგრეთვე რაჟდენ გვეტაძის ბელორუსული მოთხრობები „მახრა“, „სკირგაილო“. აქაც მოცემულია ბელორუსი ხალხის ბრძოლის ეპიზოდები სამოქალაქო ომის ისტორიიდან.

საბჭოთა უკრაინის ხალხის ცხოვრებას ეხება კ. გამსახურდიას ზოთხრომა „უკრაინის თემიდი“, რ. ჭოხრქიას მოთხრობა „შჩორსი“. უკრაინელი ხალხის დიდი პოეტის ტარას შევჩენკოს ცხოვრებიდანაც პოემა დაწერა სანდრო ეულმა. ბელორუსიის და უკრაინის ხალხთა ცხოვრებაზე შვენიერი ლექსები დასწერეს პოეტებმა—ილო მოსაშვილმა, ალ. ჭუთათელმა, გ. კაჭახიძემ და სხვ. ქართველი პოეტების აქტივმა დიდი სიყვარულით სთარგმნა და ცალკე წიგნად გამოსცა დიდი რუსი ხალხის გენიალური პოეტის პუშკინის ლექსები და პოემები. პოეტმა გრ. ცეცხლაძემ სთარგმნა პუშკინის „ევგენი ონეგინი“ და ნეკრასოვის ლექსები და პოემები, აგრეთვე უკრაინის დიდი პოეტის ტარას შევჩენკოს რჩეული ნაწერები. პოეტმა იასამანმა მთლიანად სთარგმნა უკრაინულიდან ტარას შევჩენკოს „კობზარი“. ითარგმნა და ქართულ ენაზე გამოსაცემად დამზადდა ოსეთის კლასიკოსის კოსტა ხეთაგუროვის ნაწარმოებთა სრული კრებული, აგრეთვე ოსური ლიტერატურის ანთოლოგია 25 ფოლკმამდე. ითარგმნა და გამოიცა ყაზახი ხალხის მომღერლის ჯამბულის ლექსები. ათმა ქართველმა პოეტმა მთლიანად სთარგმნა უდიდესი სომხური ეპოსი „დავით სასუნცი“.

ჩვენი მწერლობის რიგებს შეემატნენ ახალგაზრდა კადრები. მათ ჩვენს ლიტერატურაში შემოაქვთ ახალი სურნელება, სითბო და სიხარული. ბევრი მათგანი უდავო ნიჭით არის დაჯილდოებული (ამისულაშვილი, კალანდაძე, ბალიაური, გელოვანი, ჯაბუშანური, უბილავა, ადჯაია, ასათიანი, მ. მრევლიშვილი, ისიანი, ხიმშიაშვილი და სხვ.). მაგრამ მათ დიდი მუშაობა სჭირდებათ ცოდნის გასაფართოებლად. მწერალთა კავშირმა უნდა გააძლიეროს ზრუნვა ახალგაზრდა მწერლების იდეურ-პოლიტიკური აღზრდისათვის, მათი შეიარაღებისათვის მარქსისტულ-ლენინური თეორიით.

ცნობილია, რომ ყველაზე ვიწრო ადგილს ჩვენს ლიტერატურაში წარმოადგენს საბჭოთა კრიტიკა. ჩვენი კრიტიკა ჯერ ვერ ახერხებს რომელიმე ნაწარმოების მთლიანობაში განხილვას. ან მთლად უნდა აქონ ნაწარმოები, ან მთლად უნდა ამაგონ. ორივე ეს მხარე კრიტიკის სახიფათოა მწერლობის განვითარებისათვის.

საჭიროა კრიტიკა ორგანულად დაუკავშირდეს მწერლობას. საჭიროა კრიტიკა ეხმარებოდეს მწერლობას იდეურ - მხატვრული ნაწარმოების შექმნისათვის ბრძოლაში; ამავე დროს უნდა აღმოიფხვრას ზოგიერთი მწერლის მოუთმენელი და აგდებული დამოკიდებულება კრიტიკისადმი. ჩვენ უსათუოდ გვყავს ნიჭიერი კრიტიკოსთა კადრი: რადიანი, ნატროშვილი, ბენაშვილი, ასათიანი, გაწერელია, ჟღენტი, სულავა და სხვ.

საჭიროა ძალთ ხერგი გავუმაგოთ, რომ მეტი გამბედაობით, მეტი პრინციპიულობით, მეტი პირდაპირობით, მიუხედავად პიროვნებისა, გამოამჟღავნონ აძა თუ ის ნაწარმოების ხარვეზები, ხოლო ის ნაწარმოებები, რომლებიც უარყოფითი, ისე დადებითი მხარეები.

დღეს მთელი საბჭოთა მწერლობა თავისი პოლიტიკური შეგნებით ერთსულოვნად დარაზმულია ლენინ-სტალინის პარტიის გარშემო. მესამე სტალინური ხუთწლედი და პარტიის მე-18 ყრილობის გადაწყვეტილებანი თემატურ საფუძვლად დაედო ქართველი მწერლების შემდგომ მუშაობას. მწერალთა კავშირი დღეს ერთ მთლიან ორგანიზმს წარმოადგენს. მწერალთა კავშირში დღეს ადგილი არა აქვს კარჩაკეტილობას, ჯგუფობრივობას და ლიტერატურულ წინააღმდეგობათა ტენდენციებს. მაგრამ ეს იმას როდი ნიშნავს, თითქოს ყველაფერი რიგზე იყოს და ჩვენც თვითდამშვიდებას მივეცეთ. ჩვენს მწერლობაში ჯერ კიდევ შესაძლოა ადგილი ეძებნეს ნაციონალისტური ტენდენციების გამოვლენას. გარდა ამისა, ჩვენს რიგებში დღესაც ხანდახან თავს იჩენს ჯგუფობრივობის (უფრო მეტად „მემარცხენეობის“ ყოფილი ჯგუფიდან) ნარჩენების გამოცოცხლების რეციდივი.

საბჭოთა მწერლობას შექმნილი აქვს ყოველგვარი პირობა შემდგომი განვითარებისათვის. ამხანაგ სტალინის თქმა მწერლებზე, რომ ისინი „ადამიანის სულის ინჟინრები“ არიან, სიამაყის გრძნობას ჰბადებს მწერლებში.

მხოლოდ ჩვენს მხრივ საჭიროა უფრო მეტი მოშაობა თავის-თავზე, უფრო ახლოს მისვლა სოციალიზმის ეპოქასთან, ხალხთან, წარმოებასთან, სოციალისტურ მეურნეობასთან, რომ შეიქმნას უკეთესი, უფრო დიდი, მაღალმხატვრული ქმნილებანი მშობლიური სტალინის დიადი ეპოქის ამსახველნი.

მწერალთა კავშირმა მეტი დახმარება და ხელმძღვანელობა უნდა გაუწიოს ქუთაისის, აჭარის, სამხრეთ-ოსეთის, აფხაზეთის მწერალთა განყოფილებებს და სომხურ სექციას — მათთან მჭიდრო შემოქმედებითი ურთიერთობის გაძლიერების გზით.

მწერალთა კავშირის ახალმა გამგეობამ და პრეზიდიუმმა ისე უნდა გარდაჰქმნან და გააუჯობესონ თავისი მუშაობა, რომ კავშირი შემდეგშიაც ღირსეულად გამოხატავდეს ქართული საბჭოთა მწერლობის იდეურ - პოლიტიკურ-სა ო შემოქმედებითს სახეს.

დიდი რუსი მეცნიერი

(ი. პ. პავლოვის დაბადებიდან 90 წლისთავის გამო)

როდესაც აკადემიკოსი ივანე პეტრეს-ძე პავლოვი, გულისა და სისხლმიმოქცევის პრობლემაზე 15 წლის მეცნიერული მუშაობის შემდეგ, საჭმლის მონელების შესწავლაზე გადავიდა, ფიზიოლოგიის ამ განყოფილებას ბევრი დიდი ხარვეზი ჰქონდა. ი. პ. პავლოვმა მისთვის დამახასიათებელი ენერგიით, შეუპოვრობითა და ნიჭით ათ წელიწადზე ცოტა მეტი ხნის განმავლობაში არა თუ შეავსო ეს ხარვეზები, არამედ ახლად შეჰქმნა მეცნიერება საჭმლის მონელებელი მთავარი ჯირკვლების შესახებ. მან პირველმა შემოიღო ფიზიოლოგიაში ნამდვილი ქირურგიის ხერხები და გამოიგონა მთელი რიგი შესანიშნავი ქირურგიული ოპერაციები, რომლებიც აუცილებლად საჭიროა საჭმლის მონელების ფიზიოლოგიის შესასწავლად.

ჯერ კიდევ ი. პ. პავლოვამდე ბევრად უფრო ადრე კუჭის წვენის ამოსაღებად იყენებდნენ კუჭის ლრუში ლითონის მილის ჩადგმას (მუკლის ფარიდან). მაგრამ როდესაც ცხოველი არ სჭამდა, ამ მილიდან არაფერი არ მოედინებოდა, ხოლო როდესაც ცხოველი ჭამას იწყებდა, კუჭის გამოყოფილ წვენს საჭმელი ერეოდა, და წვენი სუფთა აღარ გამოდიოდა. ი. პ. პავლოვმა დაიწყო კიდევ მეორე ოპერაციის კეთება: ის ძაღლს ყელზე გადაუჭრიდა ხოლმე საყლაპავ მილს. ახლა, როცა ძაღლი ჭამდა, საჭმელი გადაჭრილი საყლაპავი მილიდან გადმოცვიოდა. კუჭიდან კი მოედინებოდა კუჭის სუფთა წვენი. ეს საშუალება გარდა თავისი მნიშვნელობისა ფიზიოლოგიისათვის, ძალიან სასარგებლო აღმოჩნდა პრაქტიკული მიზნებისთვისაც, ვინაიდან ექიმებს ხელში აძლევდა კუ

პარტიული ცხოვრება

მზრუნველობით აღვზარდოთ პარტიულობის კანდიდატები

ამ დღეებში ინდუსტრიული ინსტიტუტის კლუბში ჩატარდა სტალინის სახელობის რაიონის პირველადი პარტორგანიზაციების ბიუროების მდივნებისა და პარტიის წევრობის კანდიდატების სარაიონო თათბირი, რომელიც გახსნა საქ. კ. პ. (ბ) თბილისის ორგანიზაციის სტალინის რაიკომის მდივანმა ამხ. **გ. გოჩაშვილმა.** თათბირს 400-მდე კაცი დაესწრო.

პარტიის წევრობის კანდიდატებთან მუშაობის შესახებ მოხსენება გააკეთეს მაუდის ფაბრიკის პირველადი პარტორგანიზაციის ბიუროს მდივანმა ამხ. ბ. ცაგურიშვილმა, ტრამვაისა და ტროლეიბუსების სამმართველოს პირველი საქჩ-პლოატაციო რაიონის პირველადი პარტორგანიზაციის ბიუროს მდივანმა ამხ. ვ. შუბლაძემ, კინოსტუდიის პირველადი პარტორგანიზაციის ბიუროს მდივანმა ამხ. ი. ცქიტიშვილმა და საქ. აბრეშუმტრესტის პირველადი პარტორგანიზაციის ბიუროს მდივანმა ამხ. ი. ჯანელიძემ.

კამათში მონაწილეობა მიიღეს პარტიის წევრობის კანდიდატებმა ამხ. ასათიანმა, გოგიშვილმა, ხაჩატუროვმა, გრძელიშვილმა, ჰიმინაძემ, კალაშნიკოვმა, ქიტაიშვილმა, ალიხანოვმა და ახვლედიანმა. კამათში გამოვიდნენ აგრეთვე ამხ. ლეკსუტკინი, მანუკოვი, ვაშაკიძე, რაზმაძე და ახვლედიანი.

თათბირზე აღინიშნა, რომ რაიონის უმრავლესმა პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციებმა მნიშვნელოვნად გარდაჰქმნეს პარტიის წევრობის კანდიდატებთან იდეურ-პოლიტიკური მუშაობა XVIII პარტყრილობის გადაწყვეტილებათა საფუძველზე. მაგრამ ზოგიერთი პირველადი პარტიული ორგანიზაცია ნაკლებ ყურადღებას აქცევს პარტიის წევრობის კანდიდატების სარაიონო თათბირზე

ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲐᲛᲮᲐᲠᲘᲡᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲒᲐᲜᲙᲐᲠᲒᲣᲚᲔᲑᲔᲑᲘ

ᲛᲔᲠᲕᲔ ᲡᲐᲛᲮᲐᲠᲘᲡᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲒᲐᲜᲙᲐᲠᲒᲣᲚᲔᲑᲔᲑᲘ